

HORIZON



Het oog van de meester

ZIE PAGINA E6/7



interview



HOLLANDSE meester OP HET CANVAS VAN BMW

Hij verheft ideeën tot kunst, (s)prekt met een passie over BMW als ware die religie en is een bemoediger in de meest positieve zin van het woord. **Adrian van Hooydonk, topdesigner en artdirector.** Vandaag op de dag af vijftig jaar geleden geboren in Echt. Een moderne 'Hollandse' Meester op het canvas van de Bayerische Motoren Werke. „Ik hoef in mijn baan nooit volwassen te worden.”

door Frans Dreissen

Een blitse verleider. Sportief, elegant, futuristisch, magisch. De BMW i8 rijdt niet over het asfalt. De hybride sportbolle, voorzien van een elektromotor en een driecilinder-turbo, glijdt. Geruisloos. Het is een blikvanger. *State of the Art.* Getuige de verwonderde gezichten. De smartphones ook die snel tevoorschijn worden getoerd om deze droomauto met 362 PK te vereeuwigen. Oeh's en ah's als een van de twee vleugeldeuren van de dienstauto openzwaait. En de *Master of Design himself*, keurig in kostuum, op het voorplein van de TU Delft uitstapt.

Adrian van Hooydonk. De Limburgse directeur van de designafdeling van de BMW Group. Eindverantwoordelijk voor elke millimeter, elk detail, elk materiaal, elk hoekje van zowel het in- als exterieur van elke nieuwe BMW, Mini, Rolls Royce en motorfiets. Opgegroeid aan de Peyerweg in Echt. Als zoon van de huisarts. Pa reed graag grote auto's. Een grote witte Dodge bijvoorbeeld. Later een Peugeot 604. Zelf gaf hij eerst gas in een Peugeot 104. Eentje die mijl-lener afstand van zijn getekende modellen. Waar de kantlijnen van schoolboeken en schriften uit de tienerjaren nog vol mee staan en waarin hij nu zelf kan rijden en flaneren.

„De fascinatie voor schetsen en auto's zat er al vroeg in”, werpt Van Hooydonk een blik in de achteruitkijkspiegel. „Als kinderen keken we Duitse televisie. *Die Sendung mit der Maus*. Daarin werd onder meer een product getoond en liet men zien hoe en waar dat gemaakt werd. Dat tekende ik dan na. Ik was een jaar of tien toen ik mijn ouders enkele schetsen van auto's liet zien. Dit wil ik later gaan worden, zei

ik. Jaja, jij doet maar. Er werd wat lacherig gereageerd. Zorg maar eerst dat je je best doet op de middelbare school. Daarna heb je alle vrijheid qua keus.”

Zo gezegd, zo gedaan. Na het Connect College in Echt volgde een zesjarige studie in Delft. „Wie autodesigner wil worden, moet dat maar gelijk vergeten, heette het destijds nog. Het werd dus een studie industrieel ontwerpen. Ook leuk. Tekenen, veel ontwerpen. Ik heb stage gelopen in Milaan en na de opleiding mijn eigen bureau'tje geopend in Amsterdam. Ik ontwierp skischoeenen, lampen, stoelen, bankstellen. Daarna volgde militaire dienst en vervolgens ben ik weer teruggekeerd naar Italië. Auto's zou toch ook leuk zijn, dacht ik. Ik heb een brief met enkele tekeningen gestuurd naar Hans Braun, de toenmalig designchef van BMW. Hij antwoordde met een keurige brief. Eentje waarop je als student enorm trots bent en de reden waarom ik zelf nu ook nog steeds elke brief beantwoord. Braun zag in mij wel talent. Maar hij maakte gelijk ook duidelijk dat BMW geen opleidingsinstituut is. Hij adviseerde een vervolgstudie. Dat werd automobiledesign aan het Art Center in Vevey, Zwitserland. Toevallig kwam BMW een keer kijken en hebben ze mij na voltooiing van de opleiding direct aangenomen.”

Adrian van Hooydonk doorliep als een turbo de BMW-hiërarchie. Tegenwoordig zwaait hij als hoogste ontwerpbaas de scepter over een team van 600 designers. Hij is verantwoordelijk voor de esthetiek; zit in de frontlinie van alles wat hip, trendy en cool is. Het draait om vernieuwing, beleving, originaliteit en functionaliteit. „Ik heb best een grote verantwoordelijkheid. De BMW-top houdt mij ook steeds voor dat alles van mij afhangt. Design is im-



Adrian van Hooydonk, het Limburgse brein en de stuwende kracht achter onder meer

mers het eerste wat onze klanten zien. Design kun je echter niet meten of berekenen. BMW moet vertrouwen op mijn antenne.” Hij is een visionair, moet de markt kunnen voorspellen. „Dat is het moeilijkste aspect aan mijn baan. Met designstudio's in Sjanghai,

Los Angeles en München, een team van creatieve mensen met vele verschillende nationaliteiten, hebben we wel een bepaald voor gevoel. Grote veranderingen worden vaak voorafgegaan door kleine tekens. Het is de kunst om die signalen op te pikken.”

de hybride aangedreven BMW i8. De i-serie is een statement, teken van een andere kijk op mobiliteit.

Het creatieve proces begint met een ontwerpcompetitie. „Ik geef aan wat ik denk dat belangrijk is voor de nieuwe auto en dan is het *good luck*. Na drie, vier weken krijg ik alle schetsen te zien en kies ik met de designmanagers de meest veelbelovende uit. Dan maken

we vier exterieur- en vier interieurmodellen. Die presenteren we aan de directie. Daarna kiezen we de twee beste. Die worden verder uitgewerkt met de techniek. Daarna volgt een nieuwe directiepresentatie en gaan we verder met één interieur en exterieur. Mijn rol

is het om de directie in dat eerste jaar te adviseren. Daarna wordt het design nog twee jaar lang doorontwikkeld. Uiteindelijk geef ik er dan de finale klap op. Oké, zo doen we het!”

Tegenwoordig designt Adrian van Hooydonk vooral met de mond, hij

bekommert zich om zo'n zestig projecten tegelijkertijd. „In mijn team is er ook een afdeling Design Works met ongeveer 120 man/vrouw. Die werken de helft van de tijd voor ons en de andere helft voor bijvoorbeeld Coca Cola, Microsoft of Philips. Ontwerpers worden creatiever als ze aan verschillende producten werken; het verruimt de blik op design. Voor Saeco hebben we bijvoorbeeld een hele range espressoapparaten gemaakt. Ook hier druk ik mijn stempel op. Mij hoort je niet klagen over variatie. Mijn baan is nooit saai. Het zijn bovendien prachtige merken om voor te designen. In mijn baan hoef je eigenlijk nooit volwassen te worden.”

Adrian van Hooydonk woont samen met zijn vriendin en bezoekt nog elk kwartaal zijn moeder, broer en zus. Hij reist graag en doet inspiratie op in boeken en musea. „Een van mijn favoriete architecten is Rem Koolhaas.”

Van Hooydonk is de stuwende kracht achter de elektrische i3 en de hybride i8. Een kleine 'revolutie' in BMW-land. „Somme steden mag je in de toekomst niet meer binnen als je geen nul-emissie hebt. In 2006 was duidelijk dat we een heel nieuwe auto moesten maken. Best lastig, omdat BMW niet bekend staat om zijn stadsauto's of zuinige auto's. We wisten dat we tegen een bepaald imago moesten vechten. Met de i3 en i8 maakt het bedrijf nu een statement; het kiest voor een andere benadering van mobiliteit. „Met de sportieve i8 denk ik dat we ook de elektro-sceptici kunnen overtuigen.” Grote verwachtingen heeft hij ook van de Mini. Het huwelijk tussen de Duitse onderneming en een Brits merk. Met straks ook boringen uit Born. „Ik ben er enorm trots op dat er een auto in Nederland gebouwd gaat worden waar ik qua ontwerp zelf aan heb bijgedragen. En nog wel zo dicht bij mijn geboorteplaats. Ik ken de fabriek uitersaad, heb een aantal mensen bij BMW er ook op attent gemaakt dat daar misschien productcapaciteit is. Verder ben ik echter niet betrokken geweest bij de onderhandelingen. Het is wel een belangrijk signaal van BMW. Niemand zal hebben verwacht dat een merk als BMW nog in Europa investeert. Alle merken kijken naar waar ze nog kunnen produceren. En dat is dan meestal ver weg. BMW is altijd echter al een beetje anders geweest.”

Eigenwijs, creatief, dapper en een tikkeltje brutaal. Gelijk de *Master of Design*. Adrian van Hooydonk. De *Dutch Touch* van BMW.

foto's Phil Nijhuis